

ס פ ו ר ט

שועלי שמשון שוב רוכבים

"ארץ-ישראל? בכלל לא ידעתי שעוד ישנה ארץ כזאת..." אמר אחד מאלופי הספורט הגרמניים כשעשרת רוכבי האופנוע עברו בברלין בשעת מסע-אופנועים הכל-אירופי בשנת 1932.

מאז יודע גם אחרון התינוקות באי-רופה שישנה ארץ-ישראל, אולם ספורט-האופנועים בארץ נשכח לחלוטין...

25,000 ק"מ — מת"א למקסיקו.
הנסיעה הממושכת השנייה של חבורת רוכבי-ים קויימה בשנת 1934. אז יצאה חבורה שלמה ומגוונת, בדרך לאורך, מתל-אביב דרך מצרים, המדבר, לאיטליה באניה, צרפת, מונטה-קרלו, קויבק, קנדה, שיקאגו ועד למקסיקו. חזרה, לאטלנטיק-סיטי לפי תיחת הקונגרס. נסיעה ארוכה זו (כ-25,000 ק"מ) כללה ימי נסיעה למרחק של 700-800 ק"מ, והמקרים המבדחים והמסוכנים, כאחד, משמשים נושא בקרב הרוכבים. הבדיחות גובלות ביוסקה, שפחד מאד מנחשים, וכאשר הודיעו לו שיבדוק את הבנוין באופנועו, והכינו לו שם נחש מת, קפץ וכמעט התעלף. אך לא תמיד נסתיימו המקרים בבדיחות; אחד הרוכבים נכנס לעדר של כבשים בעת שנרדם והי-תוצאה: רגל שבורה.

תחרויות מספר התקיימו בארץ אך הם כבר נחלת היסטוריה. בראשון-לציון התחרו רוכבים על החולות ובשני המקרים היה המנצח זליג רייכרט, שארגן גם את המסע לאמריקה והיה הרגוע החיה ב"ספורט גלגלים". זה, בתל-אביב יצאו מתחרים מהבית האדום עד לתערוכה. אך מאז שנת 1936 נדם רעש המנוע לצרכי ספורט והשקט השתרר בספורט נהדר זה.

אין רצים אלא ברגליים. גורלו של ספורט זה נעשה דומה לגורל ספורט הריצות המהירות שבארץ. חוץ מהריצה ברגליים לא נערכים עוד מירוצים — בעזרת גלגלים ולא בעזרת סוסים. הענף התנוון לחלוטין ונדמה היה שהגולל נסתם... עד שקם בקרב הצבא ספורט "נהגות-קרבית" בכמה יחידות, שהמפורסמת בהן — "שועלי שמשון". "שועלים" היו קבוצת ה"ארזים" של "מכבי" תל-אביב, שחקני ההוקי של ברית-מכבים-עמית וסתם בחורים שכשרונם הספורטיבי נתגלה תוך כני קרב.

על שני גלגלים. המקצוע הספור-טיבי היה מסוכן במקצת, אך הסיכון נותן טעם לחיים. הספורט הזה החזיר את אברהם בנזרי (בנדרסקי — שוער "מכבי" ת"א) לתקופת רומי העתיקה: כשחזר מפעולה בבית-עפא נהג בגיפ בעל שני גלגלים, כדוגמת מרכבת-מירון עתיקה. את שני הגלגלים האחוריים השאיר אברהם-מלך בשדה מוקשים בבית עפא...

השועלים נחננו בתוכה טבעית לבעלי-גלגלים. הם שנוא ללכת ברגל ופעם אף גרמו לסנסציה, בעת שנסעו בבגדים עד לשפת הברכה המרוחקת 50 מ' ממקום מגוריהם, וקפצו מהגיפ ישר לברכה. (מאז הופיעה פקודת יום האוסרת להשתמש בגיפ בין צריפי המחנה השונים). יצאו להם מ-גיטין כמפירים מושבעים של חוקי התנועה, והשוטרים הצבאיים, אך ראו את השועלים על הגיפים מרחוק (הבדיחה אמרה: מרחוק רואים שלט מתקרב, ורק כשהשלט מתקרב מבחינים שהוא מצוייר על גיפ, ובפנים אף מצויים שועלים) כבר הניפו את פנקסי הדו"חיים.

המחשבה השועלית עברה מארבעה גלגלים לשניים, והשועלים רצו להנציה את השם במפעל שיהלום את "הימים-ההם" — הרבה מהירות, טעם סכנה, קפיצות, הפיכת המעיים ופנטסיה...

וההרשמה בימים הראשונים עברה בהרבה על גבולות המשוער. האופנועים צריכים להיות למעלה מ-2.5 כוחות סוס ובמצב שימוש בינוני. התחרות תצולם ע"י סרטאי היומנים הבינלאומיים.

ועדת השופטים: סגן ברקוביץ — קצין המשחקים בצבא, איתמר עילם — עורך הספורט של "העולם הזה", אריה שפאק ואלי דורון, מפקדי "שועלי שמשון" לשעבר ו-פרדי גליקמן — ממיסדי פלוגת "שועלי שמשון".

ועדת הביצוע כוללת את זליג רייכרט — אלוף הרכיבה ומפקד הרוכבים לאר"ב ואירוופה, סרן אדיר (סלומון) — מתחיקי ספורט האופנועים בארץ, יהודה ענן — אופנוען ומחבר ספר "האופנוע", ושלום כהן, איש שועלי-שמשון וסגן עורך "העולם הזה".

נביע השועלים -- למנצח. גביע מיוחד נתרם ע"י מערכת "העולם הזה" למפעל, וכל המשתתפים יקבלו פרסים נאים כציון לרוחם הספורטיבית והעזותם.

השדים הבלונדיים שוב מסחטרים

בתחילה חשבו הכל שאין פלא: קבוצת "הפועל" חיפה חלשה ולפיכך נוצחה ב-שיעור של 0:5. א"ח חזרה התמונה ונש-נתה, אך הפעם נוצחו בחורי "הפועל" תל-אביב 0:4. קבוצת "מכבי" תל-אביב, שרכי-שה לה שם ברחבי יוגוסלביה ובאירופה, התייצבה בפני "השדים הבלונדיים" כשרצונה לנצח עז ויתרון של כוחות נמצא לרשותה. אך גם כאן לא הכזיבו הכדורגלנים האור-חים שבדיה וסיימו את המשחק ב-1:3.

בסוף השבוע נפגשו שחקני "הצפון-הקרי" עם בני פתח-תקה חמי המוג ונצחו בתור-צאה קטנה — 0:2. אין פלא בתוצאה זו מאחר שכל ה"שמנת" של "הפלטה-השבדית" נשמרה למבחן הקשה של יום השבת: נבחרת "הפועל" "מכבי" תל-אביב. בפתח-תקה הסתפקו האורחים בהרכב שכלל אר-בעה שחקני מלואים.

המאמן האנגלי של הקבוצה השבדית ידע את המבחן העומד לפני קבוצתו. במקום לערוך טיולים קולקטיביים ולשמוע נאומים על קיבוצים סקד על שחקניו לשבת בבית המלון ולנוח. גם בימים האחרונים הרבית תיאוריה לשחקניו. במשחק של השבת החולפת העמידה הק-בוצה השבדית במבחן קשה את גרעין הי-נבחרת הישראלית ואף גברה על גרעין זה — 1:2. נבחרת זו תייצג את ישראל על שדה הכדורגל בתחרויות בתורכיה.

11 איש על בוק האיציטדיון. 12,000 שהתכנסו למגרש "המכביה" בתל-אביב היו שבועירצון, אם כי התל-אבי-ביים הפסידו. הם יצאו בסיפוק מאחר ש-הם ראו את שחקניהם לוחמים, ובטעם. הי-הגנה ידעה לעמוד בפרץ ולבלום את הגי-חות המפורסמות של חלוצי סטוקהולם. אין לקבל את הסברה שהשבדים כבשו רק שני גולים, מכיון שהם הסתגלו לתנאי הי-"צנע" בארץ, הם יודעים את המלאכה ו-אפילו על מגרש בוצני וקשה למשחק כי-איציטדיון "המכביה" התל-אביבי שרכש לו שם בעולם הכדורגל...

הנבחרת שנוסעת נבחרה לאחר המשחקים האחרונים שנערכו בישראל, אך נראה ש-אין הצירוף מוצלח ביותר. השחקנים מש-תייכים לאגודות שונות בארץ: תודורוב, בוך, וייס, שניאור, טיב, נוימן, אלי פוקס, מלמד, טוריקה, יצחק גמבש, שמעון צימר-מן, יוסף מרימוביץ, אייוק ציציק, נסים אלמליה, צבי סטודינסקי, עמיחי שוהם, יהו-שוע גלור, שמואל ישראלי ומשה וארון. ההרכב מעורר ההורים גוגים...

ומאז רוכש השר חיבה מיוחדת (מרחוק) לכלי רכב זה.

חדש ימינו בקרב. הצורך בענפי ספורט חדשים הודגש והורגש. "הדם" הי-צעיר של הספורטאים תוסס ורוצים משהו חדש ומעניין. לכל רוכב-אופנוע, ולכל הי-אוהב להסתכל בדברים מהירים מובטח מחזה מעניין ומושך. התחרות היא במס-לול בבנעתיים ונשיא המועצה המקומית הבטיח סיועו. שר המשטרה — מר בכור שטרית — נטל את המפעל תחת חסותו

הפנישה הראשונה. יש בכך משום הגיון שהאיש שבחסותו נערך המירוץ, הוא אותו שר ממשלה שבמשך שנים רבות היה "אויבם" המושבע של רוכבי האופנוע ב-ארץ. ידידותו של מר שיטרית לאופנוע נעוצה עוד בשנת 1927. אז היה קצין המשטרה היהודי היחידי שלרשותו עמד אופנוע עם סירה. בנסיעת הבכורה של הקצין שיטרית קרה מקרה המקובל והרגיל בקרב רוכבי-האופנוע: האופנוע התהפך ליד בית-חרושת "לודויה" ברחוב נחמני (אז)

בדיקת המסלול: מעבר רכב

הירידה בחול בינוני

העזיה בדרך משובשת